

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Αρξέσθη τῆς προθεσμίας περὶ υποβολῆς συγγραφῆς ἱστορίας τῆς νήσου Ἰθάκας εἰς τὸν Κοσμορῶζιον διαγωνισμόν καὶ οὐδενὸς παρουσιασθέντος ἔργου, ἐδημοσιεῖθι ὑπὸ τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου ἡ εἰσῆς προκήρυξις περὶ πρακτικῶς τῆς προθεσμίας.

Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἰ γνωστοποιεῖ, ὅτι, μηδενὸς ἔργου ὑποβληθέντος εἰς τὸ Κοσμορῶζιον διαγώνισμα πρὸς συγγραφὴν ἱστορίας τῆς νήσου Ἰθάκας, πραττεῖναι: ἡ προθεσμία τῆς υποβολῆς τῶν ἔργων μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1917 καὶ ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὄρους, ἦτοι:

1) Ἡ ὑποβληθησομένη εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἱστορικὴ συγγραφὴ θέλει ἔχει θέμα τοῦς ναυτικοῦς ἀγῶνας καὶ ἐν γένει τὰς θυσίας τῆς νήσου Ἰθάκας κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, μετὰ συντόμου ἱστορίας ἀπὸ τοῦ συνοικισμοῦ αὐτῆς μέχρι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ βραχέος ἐπιμέτρου περὶ τῶν κατὰ τὴν νήσον μετὰ τὴν ἐπανόστασιν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἡ ἱστορία αὕτη πρέπει νὰ συνταχθῆ κατὰ τὰς πηγὰς, μελετωμένων τῶν ἀρχαϊκῶν ἐγγράφων τῆς νήσου Ἰθάκας, ἐκδομένων τε καὶ ἀνεκδότων, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἀρχαίοις, δημοσίοις ἢ βιβιωτικοῖς, ἐγγράφοις. Ὅμοιος δὲ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, καθόσον εἶναι ἀνεγκαιον, καὶ αἱ προφορικαὶ παραδόσεις, κριτικῶς ἐπεξεργαζόμεναι.

2) Τὰ χειρόγραφα, καθαρῶς καὶ εὐκατανόστως γεγραμμένα, ἀποστέλλονται εἰς τὴν Πρυτανεῖαν ἀνωμόμως μετὰ συνημμένου δελτίου ἐσφραγισμένου, φέροντος ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ τὴν ῥῆσιν, ἦν ἢ ἔχη ἔ συγγραφεὺς ἐπιγεγραμμένην καὶ ἐπὶ τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ.

3) Εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ βραβευθησομένου ἔργου θέλει ἀπονεμηθῆ γέρας δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων.

4) Τὰ ὑποβληθησόμενα εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔργα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 3 Ἀπριλίου 1915.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. Μεσολοργῆς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὑπομνησόμεν καὶ τοῦς λοιποῦς δύο ἱστορικοῦς διαγωνισμοῦς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Πέτρου Κοσμορῶζη, α') περὶ ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἐξέλιξος τοῦ ἑλληνικοῦ βρασιλείου κατὰ τὰς πηγὰς β') περὶ ἱστορίας τῶν κατὰ τῶν Ἐνετῶν ἐπαναστάσεων τῶν Κρητῶν καὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἐνετοκρατίας καθ' ὅλου, ἐξεταζομένων μάλιστα τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις τῆς Ἐνετικῆς ἐγγράφων. Περὶ τῶν προθεσμιῶν καὶ ὄρων τῶν διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Νέον Ἑλληνομνήμονα Τόμ. 5' σ. 197 κ. ἔ.

— Τῇ 31 Φεβρουαρίου λήγοντος ἔτους ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ ὁ κόμισ Ὀδυσσεὺς de Nunzio, καθηγητῆς τῆς σλαβικῆς φιλολογίας ἐν τῷ πικτικῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ῥώμης καὶ μέλος διαφόρων ἀκαδημιῶν καὶ συλλόγων. Ὁ θανὼν ὑπῆρξε σλαβολόγος, ἑλληνοστῆς καὶ οἰνολόγος ἐν ταύτῃ, διακρίθεις ἰδίως ἐκ τῆς σύνταξιν τῶν κριταλῶγων τῶν σλαβικῶν, σικκῶν καὶ ἰαπωνικῶν χειρογράφων τῆς

βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ. Καί κυρίως μὲν διεφώτισε αληθινὰ κείμενα, ἀλλὰ δὲν ἔτο ξένος καὶ τῶν ἑλληνικῶν μελετῶν, καὶ ἀντιπροσώπευσε μὲτ' ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν παπικὴν ἔδραν εἰς τὰ δύο ἐν Ἀθήναις συγκροτηθέντα διεθνή συνέδρια, τὸ ἀρχαιολογικόν τοῦ 1905 καὶ τὸ τῶν Ἀνατολιστῶν τοῦ 1912.

— Κατὰ τὰς ἀρχαίας ἀγνοήσεις ἐπιβίωσαν ἐν Στρασβούργῳ ὁ ἐν τῷ αὐτόθι πανεπιστημίῳ κήθηγητής τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν Ἀλβέρτος Thumb, γνωστός διὰ τὰς ἐνδελεχεῖς αὐτοῦ μελέτας περὶ τῆς νέας ἑλληνικῆς. Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀναφέρομεν ἰδίως τὴν περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, ἐν Στρασβούργῳ τῷ 1892, περὶ τῆς θεαλέκτου τῆς Ἀμοργοῦ, τὴν ἐπιγραφομένην «ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα κατὰ τὴν ἑλληνωσιτικὴν περίοδον», τὰς διαιρηθῆς περὶ τῶν γλωσσικῶν ἔρευνῶν τῆς μέσης καὶ νέας ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τοῦ 1892 καὶ ἐξῆς ἐν ταῖς Indogermanische Forschungen, τὴν ἐν ταῖς Süddeutsche Monatshefte «Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νεοελληνικοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος», τὴν περὶ καταγωγῆς τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, ἣτις καὶ ἑλληνιστὶ ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1900. Τῷ 1913 ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Deutsche Rundschau ἐξίκετον πραγματικῶν Pro Graecia, ὑπερμαχῶν τῶν ἑλληνικῶν δικαιῶν. Τελευταῖον δ' αὐτοῦ ἔργον εἶνε ἡ ἐν τῇ Sammlung Götschen ἐπιτομὸς Grammatik der neugriechischen Volkssprache, περίληψις τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τῷ 1910 ἐν Στρασβούργῳ ἐκδοθέντος «Ἐγχειριδίου τῆς νεοελληνικῆς δημώδους γλώσσης», περιλαμβάνοντος γραμματικὴν, κείμενα καὶ γλωσσάριον. Ὁ Thumb ἀπεσκέφθη κατ' ἐπιανάληψιν τὰς ἑλληνικὰς χώρας, τῷ δὲ 1912 μετέσχε τοῦ ἐν Ἀθήναις δεκάτου ἔκτου διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν καὶ τῶν ἑορτῶν τῆς ἐβδομηκονταπενταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου.

— Τῷ 13 Ἰουλίου ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Μιχαὴλ Λαμπρυνίδης, ὅστις ἐν μέσῳ τῶν πολιτικῶν καὶ διοικητικῶν αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀσχολιῶν διέτριβε μετὰ ζήλου περὶ τὰς ἱστορικὰς μελέτας καὶ μετέσχε τοῦ συμβουλίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἀταιρίας. Ἐδημοσίευσεν διαφόρους ἱστορικὰς μονογραφίας, ἰδίως ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀθήναις». Ἐν ἰδίῳ δὲ βιβλίῳ ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐτοῦ α') Ἡ Ναυπλία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς. Ἱστορικὴ μελέτη. Ἐν Ἀθήναις, 1898. β') Ἱστορικὰ σαλῶδες (1820-1820). Οἱ Ἀλβανοὶ κατὰ τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ τὴν Παλοπόννησον. Ἰδρυκ. - Σπάτση. Ἡ χερσόνησος τοῦ Αἴμου καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1907.

— Ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις ἐπιμελεῖς τοῦ ἐκδότου τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ ὡς προέδρου τοῦ πρώτου Πανεπιόου συνεδρίου ἐκ τοῦ τοπογραφίου Π. Α. Πατρίκου «Πρακτικὰ τοῦ ἐν Κερκύρῃ πρώτου Πανεπιόου συνεδρίου (20-22 Μαΐου 1914) καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἀνακοινώσεις» εἰς τόμον ἐκ σαλῶν 342. Αἱ περιεχόμενα ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ ἀνακοινώσεις εἶνε αἱ ἐξῆς 1) Διομισίου Θ. Σωμερλίτη Τίνας οἱ ἔθνη καὶ διεθνεῖς πράγοντες τῆς Ἑνώσεως (σ. 53-68) 2) Ἀνδρέου Μιχ. Ἀνδρεάδου Φορολογικὴ ἀφομοίωσις τῆς Ἑπτανήσου (σ. 64-70) 3) Παναγιώτου Δ. Γιωτοπούλου Περὶ τῆς ἀνάγκης ἀφομοίωσεως τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ κληρονομικοῦ συστήματος πρὸς τὸ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος (σ. 71-78) 4) Νικ. Σ. Γερακάρη Ἡ σύστασις προσόδου καὶ τὸ συμβόλαιον τῆς ἰσοβίου προσόδου (σ. 74-75) 5) Ἀντακίου Σ. Μάτση Περὶ τοῦ Ἰονίου πολιτεύματος τοῦ 1803 καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐπιμετείας (σ. 80-86) 6) Ὁθωνοῦ Σταθάτου Συμβολὴ τῆς Ἰθακῆς εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρ-

τηρίας ἀγώνων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας (σ. 87-89) 7) Διον. Στεφάνου Περὶ ἐνοριῶν ἢ συναδελφικῶν κώδων κατὰ τὸ κρατήσαν πρό τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου σύστημα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι (σ. 90-95) 8) Διον. Δάση Ὁ περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νόμος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχύον φορολογικόν σύστημα (σ. 96-101) 9) Γεωργ. Γ. Τσαμπηρᾶ Ἡ μετανάστευσις ἐν Κυθήροις (σ. 102-110) 10) Σπυρ. Α. Γκίνη Ἱστορικὴ ἀνακοίνωσις ἐπὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου τῶν Ἰονίων νήσων (σ. 110-120) 11) Νικολάου Μασκέτη Περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἀρχαιοφυλακείων (σ. 121-137) 12) Ἀριστ. Κ. Ἀλβανίτου Περὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῆς φαρμακείας καὶ τῆς ἐλονοσίας (σ. 138-140) 13) Ἀριστομ. Κ. Ἀλβανίτου Περὶ μεταναστεύσεως (σ. 141-149) 14) Ἀριστομ. Κ. Ἀλβανίτου Λευκαδικὰ καὶ Ἑπτανησιακὰ (σ. 150-158) 15) Σ. Κ. Σακελλαροπούλου Σπυριδίων - Spiridion (σ. 159-162) 16) Σπυρ. Γ. Λιβιεράτου Ἡ ἐλονοσία καὶ ἡ φαρμακεία ἐν Ἑπτανήσῳ (σ. 163-197) 17) Παν. Δ. Καλογεροπούλου Περὶ τῆς Ἑπτανήσου ἐν γίνεσθαι ἀπὸ τῆς ἀνατοκρατίας μέχρι τοῦ 1814, ἰδίᾳ περὶ τῆς Ζακύνθου ὡς πρωτεύουσος τῶν ἐλευθερωμένων Ἰονίων νήσων καὶ τῆς ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῆς Κυβερνήσεως ἐκτυπωμένης «Ἐπισήμου ἐφημ. τοῦ Ἰονίου κράτους» (σ. 198-204) 18) Σπ. Κ. Ζαβιτζιάνου Ἡ ἱατρικὴ ἐν Ἑπτανήσῳ κατὰ τὸν πρό τῆς ἐνώσεως χρόνον (σ. 205-230) 19) Ζαχαρ. Α. Παπαντωνίου Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη τῆς Ζακύνθου (σ. 231-240) 20) Σκεῦος Γ. Ζερβῶ Συμβολὴ εἰς τὴν ἱατρικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου (σ. 241-246) 21) Νικ. Δελακοβία Περὶ τῶν πολιούχων τῆς νήσου Κυθήρων ἀγίου Θεοδώρου καὶ Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης (σ. 247-249) 22) Νικ. Γερακάκη Δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσις ἐν Ἑπτανήσῳ (σ. 250-258) 23) Δημ. Σ. Γκίνη Τὰ ταχυδρομεῖα ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας (σ. 259-263) 24) Ἰω. Ε. Μεσολδερᾶ Περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν (σ. 264-267) 25) Γεωργ. Χ. Ραῖη Ἀνωτέρα ἐκπαιδεύσις ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἀντισταθμισματικὰ ὧν δικαιούται ἡ Ἑπτανήσος (σ. 268-281) 26) Γεωργίου Στ. Τριμιτᾶ Ἡ γλωσσικὴ διδασκαλίᾳ εἰς τὰ πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα. Ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ὄρια τῆς τοιαύτης διδασκαλίας. Θέσις τῶν γλωσσικῶν μαθημάτων ἐν τῷ προγράμματι (σ. 282-297). 27) Σπυρ. Π. Λάμπρου Ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τῆς Ἑπτανήσου (σ. 298-328) καὶ 28) Γ. Πυλάριου Περὶ Γεωργίου Σολωμοῦ (σ. 329-332).

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπεία τοῦ δευτέρου Πανκονίου συνεδρίου ὤρισεν ὡς ἔδραν αὐτοῦ τὸ Ἀργαστόλιον καὶ χρόνον συγκροτήσεως τὸ Πάσχα τοῦ 1917.

— Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Ἀντ. Μιχαλιδάκης ἀπέστειλε τῇ 8 ἑλθόντος Νοεμβρίου τὴν ἑξῆς ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐφόρους τῶν ἀρχαιολογικῶν περιφερειῶν «Ἐπιθυμοῦντες καὶ διευκολύνωμεν τὴν μελέτην τῶν ἐν τῷ κράτει παλαιῶν ἱσραηλιτικῶν ἐπιγραφῶν πρὸς σύνταξιν τῆς ἱστορίας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἱσραηλιτικῶν κοινοτήτων, προαγγέλλομεν ἡμῖν, ὅπως ἀποσταλῆτε εἰς τὸ ἐντιθέτω ἐπιγραφικὸν μουσεῖον πλῆσιν ἐν τοῖς μουσεῖοις τῆς περιφερείας ἡμῶν ὑπάρχουσαν ἢ καὶ εἰς το ἑξῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν ἀκυριασκομένην ἱσραηλιτικὴν ἐπιγραφὴν».

Χαίρομεν, ὅτι ἀρχαίαι οὕτω λαμβάνουσα σάρκα τὴ εὐχὴν, τὴν ἐξετέλεσμεν ἤδη τῷ 1908 ἐν τῷ διεθνῆ συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιτικῶν ἐν Κοπενάγη. Ἴσα τοὺς ἡμετέρους Δόγους καὶ ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ Βορρᾶ. Ἐν Ἀθήναις. 1909 σ. 158.